

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. PT 1/2019, instat pel Sr. (...) contra la Direcció General de la Policia.**Antecedents**

1.- En data 02/01/2019 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, un escrit del Sr.(...), pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret de cancel·lació, que havia exercit prèviament davant la Direcció General de Policia (en endavant, DGP). En concret, la persona reclamant sol·licitava que se suprimís del fitxer Sistema d'informació de la policia de la Generalitat de persones físiques (SIP), les seves dades de caràcter personal relacionades amb les diligències policials núm.(...), incoades pel Jutjat de violència contra la dona núm.1 de l'Hospitalet de Llobregat.

La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret, en concret, la següent:

- còpia de la seva petició de cancel·lació de dades davant de la DGP amb data d'entrada 19/09/2018;
- documentació del Jutjat de violència contra la dona número 1 de l'Hospitalet de Llobregat, referida al procediment de diligències urgents de núm.(...)/2018-C, en què consta que en les diligències esmentades es va dictar interlocutòria de sobreseïment provisional en data (...), i que aquesta va esdevenir ferma;
- còpia de la resolució de data 05/11/2018 de la DGP mitjançant la qual es desestimava la petició de cancel·lació de dades sol·licitat.

2.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 10/01/2019 es va donar trasllat de la reclamació a la DGP, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

3.- La DGP va formular al·legacions mitjançant escrit de data 23/01/2019, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

- Que l'article 23 de la LOPD "*preveu la possibilitat de denegar la cancel·lació de les dades en funció dels perills que es puguin derivar per a la seguretat pública, la protecció dels drets i llibertats de tercers o de les necessitats d'investigació que s'estiguin duent a terme*";
- Que l'article 22.4 de la LOPD "*estableix com a criteris a tenir especialment en compte per determinar la necessitat de mantenir dades registrades amb finalitats policials: l'edat de l'afectat i el caràcter de les dades emmagatzemades, la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió d'una investigació o un procediment concret, que existeixi una resolució judicial ferma relacionada amb*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- els fets, especialment si aquesta és absoluta, si s'ha produït un indult o la prescripció de la responsabilitat o atenent a qüestions de rehabilitació” ;*
- Que “*en el cas objecte de reclamació, es va resoldre denegar la cancel·lació de les dades ponderant el dret de cancel·lació de la persona interessada amb les circumstàncies següents:*
    - a) *Que la persona interessada no era menor d'edat.*
    - b) *Que la unitat policial actuant considera que cal mantenir les dades per qüestions de seguretat ciutadana i per necessitat de les investigacions que varen motivar-ne l'enregistrament.*
    - c) *Que les dades no han estat emmagatzemades durant un període de temps excessivament llarg, les diligències policials es van instruir el 29 de juny de 2018, fet que implica que hi hagi un escàs marge per tal que puguin estar desactualitzades.*
    - d) *Que les dades personals de l'interessat es van recollir en el marc d'actuació policial per uns fets en els que es van veure afectats béns jurídics de naturalesa rellevant. En aquest sentit, cal fer esment que les diligències policials es van instruir per maltractaments en l'àmbit de la llar.*
    - e) *Que el procediment penal que es va tramitar per aquests fets va finalitzar amb una interlocutòria de sobreseïment provisional i no mitjançant una resolució que el concloués definitivament. El fet de dictar-se una interlocutòria de sobreseïment provisional no impedeix que es pugui continuar amb el procés si apareixen nous elements que facin variar aquesta situació abans que prescrigui la infracció.*
    - f) *Que conforme a l'establert a l'article 131 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, la responsabilitat penal que es podria derivar pels fets no ha prescrit.”* - Que “*escau informar-vos que, per tal de millorar la qualitat i l'exactitud de les dades recollides i minorar els perjudicis que la resolució denegatòria pugui produir a la persona interessada, s'ha procedit a efectuar una anotació del procediment penal en què han derivat les diligències policials i de què s'hi ha dictat una interlocutòria de sobreseïment provisional”.*

L'entitat reclamada aportava junt amb les seves al·legacions, la resolució de denegació de cancel·lació de dades de 5/11/2018 dictada per la DGP, còpia de l'ofici de notificació de la resolució, així com el justificant de la notificació personal de la resolució de data 16/11/2018.

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2. A les dades personals que eren objecte de tractament per part de la DGP i a les que es referia la sol·licitud de supressió, els seria d'aplicació la Directiva (UE) 2016/680, del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament dades personals per part de les autoritat competents amb fins de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament d'infraccions penals o d'execució de sancions penals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (Directiva (UE) 2016/680), d'acord amb l'establert al seu article 1. A aquest respecte, cal posar en rellevància que la Directiva (UE) 2016/680, no ha estat transposada al dret intern estatal dins del termini previst a l'efecte (el dia 6/05/2018), i en conseqüència concorre l'anomenat efecte vertical de les directives europees, el qual permet que els particulars puguin invocar directament el dret europeu davant dels tribunals, independentment que hagin estat transposades o no al dret nacional. Així, d'acord amb la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, els particulars podran invocar l'efecte directe dels preceptes de la directiva quan els confereixin drets de forma incondicional i suficientment clara i precisa davant de les administracions públiques.

D'altra banda, val a dir que en aquest supòsit l'aplicació del Reglament(UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD), aplicable des del 25/05/2018, és molt limitada, atès que el seu article 2.2.d), exclou de l'àmbit d'aplicació de l'RGPD el tractament de dades personals *“per part de les autoritats competents amb fins de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament de infraccions penals, o d'execució de sancions penals, inclosa la de protecció davant d'amenaques a la seguretat pública i la seva prevenció”*. No obstant això, cal tenir en compte que l'article 10 de l'RGPD regula el tractament de dades personals relatives a condemnes i infraccions penals indicant que *“únicament podrà dur-se a terme sota la supervisió de les autoritats públiques o quan ho autoritzi el dret de la Unió o dels Estats membres que estableixi garanties adequades pels drets i llibertats dels interessats. Únicament es podrà portar un registre complet de condemnes penals sota el control de les autoritats públiques”*.

L'article 23.1 del mateix RGPD es refereix també a aquesta qüestió:

“ El dret de la Unió o dels Estats membres que s'apliqui al responsable o a l'encarregat del tractament podrà limitar, a través de mesures legislatives, l'abast de les obligacions i dels drets establerts als articles 12 a 22 i l'article 34, així com a l'article 5 en la mesura en que les seves disposicions es corresponguin amb els drets i llibertats fonamentals i sigui una mesura necessària i proporcionada en una societat democràtica per salvaguardar: a) la seguretat de l'Estat; b) la defensa; c) la seguretat pública; d) la prevenció, la investigació, detecció o enjudiciament de infraccions penals o l'execució de sancions penals, inclosa la protecció davant d'amenaques a la seguretat pública i prevenció; (...)”

Dit això, es fa necessari indicar que la sol·licitud de cancel·lació o supressió es va presentar quan encara era vigent la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), que ha estat recentment derogada per la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

garantia dels drets digitals (LOPDGDD). En tot cas, com que la sol·licitud de cancel·lació de dades que va donar lloc a la present reclamació es va presentar abans de la data en què seria d'aplicació la LOPDGDD, la present resolució es dicta conforme al previst a la LOPD i RLOPD, al ser aquestes les normes aplicables al moment en què s'havia exercit el dret de cancel·lació que aquí és objecte de reclamació. A tot això, convé assenyalar que si bé a l'actualitat l'LOPD ha estat derogada per la LOPDGDD, pel que fa als tractaments de dades que es troben sotmesos a la Directiva (UE) 2016/680, aquests continuaran regint-se per la LOPD, i en particular per l'article 22, i les seves disposicions de desenvolupament, fins que no entri en vigor la norma que transposi al dret espanyol allò que disposa la citada directiva, de conformitat amb el que s'ha previst a la disposició transitòria 4a de la LOPDGDD. Així mateix, de conformitat amb la Disposició addicional 14a de la LOPDGDD, els articles 23 i 24 de la LOPD també segueixen vigents mentre no siguin expressament modificats, substituïts o derogats.

3.- L'article 16 de l'LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determinava el següent:

"1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.

2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.

3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.

5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat."

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

"2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)"

L'article 32 del RLOPD, als apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini.”

Atès que el dret objecte d'aquesta resolució es refereix a un tractament efectuat per les forces i cossos de seguretat, cal acudir a la regulació específica per a aquests supòsits prevista als articles 22.4 i 23.1 de la LOPD, els quals determinen el següent:

“Article 22. Fitxers de les Forces i els Cossos de Seguretat.

(...) 4. Les dades personals registrades amb finalitats policials s'han de cancel·lar quan no siguin necessàries per a les investigacions que n'hagin motivat l'emmagatzematge.

A aquests efectes, s'ha de considerar especialment l'edat de l'afectat i el caràcter de les dades emmagatzemades, la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió d'una investigació o un procediment concret, la resolució judicial ferma, especialment l'absolutòria, l'indult, la rehabilitació i la prescripció de responsabilitat.

Article 23. Excepcions als drets d'accés, rectificació i cancel·lació

1. Els responsables dels fitxers que continguin les dades a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article anterior poden denegar l'accés, la rectificació o la cancel·lació en funció dels perills que es puguin derivar per a la defensa de l'Estat o la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers o les necessitats de les investigacions que s'estiguin duent a terme. (...)”

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

“1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació.”

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

“1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

4.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si la DGP va resoldre i notificar, dins el termini previst per la normativa aplicable, el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini previst a l'efecte.

A aquest respecte, consta acreditat que en data 19/09/2018 va tenir entrada al Registre de la DGP un escrit de la persona aquí reclamant, mitjançant el qual exercia el seu dret de cancel·lació a les dades personals enregistrades en els fitxer de l'àmbit SIP.

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, la DGP havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la data de recepció de la sol·licitud.

En relació amb la qüestió del termini, cal tenir en compte que de conformitat amb l'article 21.3 b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC) i l'article 41.7 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, LRJPCat), d'una banda, el còmput del termini màxim en procediments iniciats a instància de part –com és el cas– s'inicia des de la data en què la sol·licitud va tenir entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació. I d'altra banda, que el termini màxim ho és per resoldre i notificar (article 21 de la LPAC), de manera que abans de finalitzar aquest termini s'haurà d'haver notificat la resolució, o si més no haver-se produït l'intent de notificació degudament acreditat (art. 40.4 LPAC).

Doncs bé, segons consta a les actuacions, la DGP va dictar resolució en data 5/11/2018, la qual no va ésser notificada a la persona aquí reclamant fins el 16/11/2018, d'acord amb el que ha acreditat la DGP durant el tràmit d'audiència, de manera que es va superar amb escreix el termini reglamentàriament establert a l'efecte.

En conseqüència, des d'una òptica formal procedeix l'estimació de la reclamació, ja que la DGP no va resoldre i notificar en forma i termini la dita sol·licitud presentada la persona afectada. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

5.- Una vegada assentat l'anterior, convé analitzar el fons de la reclamació, és a dir, si la resposta donada per la DGP a la sol·licitud de l'ara reclamant, s'ajustava als preceptes transcrits al fonament de dret anterior.

El dret de cancel·lació és un dret personalíssim, i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Mitjançant el dret de cancel·lació la persona titular de les dades pot demanar la supressió de les dades que resultin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig, en els termes previstos als preceptes que regulen el dret de cancel·lació.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Així, amb caràcter general el dret de cancel·lació no entra en joc únicament en el cas de dades inexactes, incorrectes o errònies, sinó que també es podria exercir respecte a dades correctes el tractament de les quals no s'ajusti al que disposava l'LOPD (art. 16.2 LOPD), o bé en el cas de dades personals que hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual s'havien recollit o registrat (art. 4.5 LOPD i de forma coincident l'article 31.2 del RLOPD, que estableix que *"l'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig conforme aquest Reglament*). Així mateix, de manera específica per a les dades registrades amb finalitats policials, també procedeix la cancel·lació quan es donin les circumstàncies previstes a l'art. 22.4 de la LOPD.

Ara bé, la pròpia LOPD preveu una sèrie de limitacions a la cancel·lació de les dades, com és el cas de les previstes a l'art. 23.1 de la LOPD en l'àmbit dels fitxers policials, precepte que ja s'ha transcrit en el fonament de dret 3er, i invocat també per la DGP, com es veurà, en els antecedents i fonaments de dret de la resolució aquí combatuda. En concret, aquest precepte avala la denegació de sol·licituds de cancel·lació de dades personals formulades per la persona afectada, en funció dels perills que es puguin derivar per a la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers, o quan les dades puguin ser necessàries per a les investigacions policials que s'estiguin duent a terme.

Amb relació a les dades concretes de les quals se sol·licitava la cancel·lació, en la resolució dictada per la DGP en data 5/11/2018 es motivà la desestimació en què *"les dades de caràcter personal continuen sent necessàries en relació amb les investigacions que van motivar el seu emmagatzematge, amb la seguretat i llibertat de la pròpia víctima, atesa, d'una banda, la característica del fet delictiu, la seva proximitat en el temps i, d'altra banda, la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió de la finalitat d'aquest, atès que un sobreseïment provisional no deixa definitivament tancat el procés, el qual pot ésser reobert en qualsevol moment si apareixen proves suficients per a demostrar la comissió d'un delictes o la culpabilitat dels processats, i fins a la prescripció dels fets."*

Així doncs, la DGP venia a justificar la denegació en els articles 22.4 i 23.1 de la LOPD abans transcrits, els quals citava expressament en un altre apartat de la resolució, com també l'art. 33 del RLOPD, i l'art. 18 de la Instrucció 12/2010, de 28 de setembre, de la DGP. I el punt 1r de la part dispositiva de dita resolució tenia el contingut següent:

"1. Denegar la cancel·lació de les dades de caràcter personal de (...) incloses en les diligències policials que consten relacionades en l'antecedent de fet primer d'aquesta resolució, atès que aquestes dades de caràcter personal continuen sent necessàries en relació amb les investigacions que van motivar el seu emmagatzematge, i considera la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió de la finalitat d'aquest, i fins a la prescripció dels fets".

En les al·legacions efectuades per la DGP en el tràmit d'audiència d'aquest procediment, es ratifica que la denegació de la cancel·lació es basà en la necessitat

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de manteniment de les dades en els fitxer policials, ateses les circumstàncies concurrents, explicitades en la seva resolució, i que concreta en les seves al·legacions, i s'empara a tal efecte en els articles 23.1 i 22.4 de la LOPD, el literal del qual certament avalaria, *a sensu contrario*, la no-cancel·lació de les dades registrades amb finalitats policials, quan siguin necessàries per a les investigacions que n'hagin motivat tal enregistrament. Ara bé, cal precisar en aquest punt que l'art. 22.4 es refereix a la cancel·lació d'ofici de les dades policials, ja que per al cas en què s'ha exercit el dret de cancel·lació per part de l'afectat, com succeeix aquí, el precepte a tenir en compte és l'art. 23.1 de la LOPD, el qual preveu la denegació en termes lleugerament diferents a l'art. 22.4 de la LOPD. En concret, l'art. 23.1 LOPD permet tal denegació *"en funció dels perills que es puguin derivar per a la defensa de l'Estat o la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers o les necessitats de les investigacions que s'estiguin duent a terme"*.

Doncs bé, les manifestacions efectuades per la DGP tindrien certament el seu encaix en el previst a l'art. 23.1 LOPD, -invocat també per la DGP-, atès que tot i haver-se acreditat l'existència d'una interlocutòria judicial ferma en què es decreta el sobreseïment provisional de les diligències judicials, és necessari mantenir-les, i això en base a les circumstàncies del cas concret explicitades i *"que les diligències controvertides s'han tancat amb el sobreseïment provisional de la causa penal i no mitjançant una resolució que el concloués definitivament, la qual cosa no impedeix reobrir-la si apareixen nous elements que facin variar aquesta situació abans que prescriuï la infracció"*, de conformitat amb el previst a l'art. 130.1.6 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, cas en el qual sí procediria la cancel·lació de les dades policials controvertides. Al respecte, segons consta a la documentació aportada per la persona reclamant, els fets investigats en les diligències policials controvertides haurien succeït l'any 2018, raó per la qual, atesa la naturalesa dels fets investigats (maltractaments en l'àmbit de la llar), no s'hauria superat el termini de prescripció aplicable. Al respecte, la DGP afirma *"que conforme a l'establert a l'article 131 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, la responsabilitat penal que es podria derivar pels fets no ha prescrit"*.

Així les coses, el pronunciament d'aquesta Autoritat sobre la qüestió de fons, és a dir respecte la pretensió de cancel·lació de les dades, ha de ser forçosament desestimatori. Sobretot, pel fet que el pronunciament judicial de sobreseïment en el procés en què van derivar les actuacions policials respecte les quals es pretén la cancel·lació és provisional, de tal manera que el dit pronunciament judicial no impedeix doncs mantenir oberta la investigació policial corresponent, sempre i quan no s'hagi superat el termini de prescripció corresponent. Això, sense perjudici de la potestat que correspon a aquesta Autoritat, com a garant del dret a la protecció de dades (art. 1 de la Llei 32/2010) de verificar si els tractaments d'aquestes dades personals s'ajusten al previst a la LOPD, i en particular als seus articles 22, 23 i 24.

En el present cas, en la línia establerta en resolucions precedents dictades per aquesta Autoritat, la DGP hauria dut a terme ja una anotació relativa al sobreseïment provisional decretat mitjançant interlocutòria ferma, segons ha certificat en les al·legacions en el tràmit d'audiència, raó per la qual no procedeix efectuar cap requeriment al respecte. En concret, la DGP manifesta haver incorporat *"una anotació*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

del procediment penal en què han derivat les diligències policials i de què s'hi ha dictat una interlocutòria de sobreseïment provisional”.

6.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el cas d'estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret. Tanmateix, en el present cas, tot i estimar-se la reclamació per motius formals, no procedeix requerir a la DGP en aquest sentit, atès que l'entitat reclamada ja hauria notificat la resolució a la sol·licitud de cancel·lació, tot i haver-ho fet extemporàniament. Així mateix, com s'ha avançat tampoc no procedeix requerir que es practiqui l'anotació esmentada en el fonament de dret anterior, atès que la DGP ja l'hauria efectuat.

7.- A l'últim, ateses les circumstàncies del cas aquí plantejat, i també en atenció a les funcions que té encomanades aquesta Autoritat per garantir el dret a la protecció de dades de caràcter personal, procedeix efectuar una darrera consideració que ja s'havia efectuat també en algunes resolucions anteriors dictades per l'Autoritat en procediments similars, la qual cosa evidencia encara més la necessitat de reiterar aquí el que ja s'havia manifestat en dits procediments precedents.

Tant en el present procediment com en els anteriors indicats, la pròpia DGP hauria generat en les persones reclamants una expectativa sobre la procedència de la cancel·lació sol·licitada. I és que segons es comprovà en aquells procediments anteriors, la DGP havia posat a disposició de les persones interessades en sol·licitar la cancel·lació d'antecedents policials, un formulari en què es preveuen diverses caselles relatives a documents a aportar pel sol·licitant per fonamentar la seva pretensió, entre les quals hi figura la corresponent al cas aquí controvertit: *“Còpia testimoniada de la interlocutòria de sobreseïment lliure/provisional dictada en el procediment judicial en la qual es deixi constància de la fermesa d'aquesta resolució i de les diligències policials de què deriva el procediment judicial”.*

Val a dir que aquesta previsió en el model/formulari, que lògicament portaria a pensar a les persones afectades que es complien els requisits per tal d'estimar la sol·licitud de cancel·lació, porta causa del previst a l'art. 18 de la Instrucció 12/2010, dictada per la DGP, el qual es va mencionar en el fonament de dret 6è de la resolució de la DGP que és objecte de la present reclamació, com a motivació de la decisió denegatòria adoptada, quan el cert és que la seva lectura portava a interpretar el contrari a tal decisió. En efecte, el dit precepte fixa els requisits per a l'exercici del dret de cancel·lació respecte dades enregistrades en fitxers policials de la DGP, i disposa a l'efecte que *“Es podrà sol·licitar la cancel·lació de les dades quan concorri algun dels requisits següents: (...) d) Quan s'hagi decretat, mitjançant interlocutòria judicial ferma, el sobreseïment provisional de les diligències judicials”.* És veritat que en la literalitat del precepte -amb l'ús de la forma *“Es podrà sol·licitar la cancel·lació”*- no es determina expressament que en aquells casos procedeix la cancel·lació, però novament aquesta seria la interpretació més raonable, com ho evidencia el fet que en la mateixa resolució de la DGP s'indicava que en els supòsits relacionats al dit precepte *“l'interessat té dret a obtenir la cancel·lació”.* El cas és que aquesta confusió es podria evitar si en l'art. 18 de la Instrucció s'advertís expressament que tal

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

cancel·lació estaria supeditada a la no concurrència d'algun dels supòsits previstos a l'art. 19 de la mateixa Instrucció, en què es recullen una sèrie de supòsits de denegació.

Sobre la base d'aquesta consideració, procedeix recomanar novament a la DGP que revisi el model/formulari abans esmentat de sol·licitud de cancel·lació de dades policials, per tal d'evitar falses expectatives en les persones interessades en sol·licitar tal cancel·lació, com així li va ocórrer a la persona aquí reclamant, d'acord amb el que posa de manifest en el seu escrit de reclamació.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar en part, per raons formals, la reclamació de tutela formulada pel Sr. (...) contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior, per no haver donat resposta a la sol·licitud de cancel·lació de dades en el termini establert per la normativa aplicable; i desestimar en el fons la dita reclamació, atès que no procedeix la cancel·lació sol·licitada, per les raons explicitades al fonament de dret 5è, i sense que resulti necessari requerir l'entitat reclamada de conformitat amb el fonament de dret 6è.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

